

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXVI. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. G A S P A R
P A E S.P. I O A N N E S
S L O S T O V V S K I.Lustitanus
in Aethio-
pia. 25. April.
1635. æt. 42.
Soc. 28.
Imagines.
Fides.Sanguis
mirus.

Mors.

Cælum.

IN Æthiopia, cum ob dubiam Æthiopici baptismi formulam confertim & plebs & nobilitas peteret baptizari, fecit id Gaspar, etiam fessus in opere iucundo & glorioso. Pingendo quoque Regis, & aliorum animos excitabat ad pietatē. Imperatori mortuo superstes vidua in schismate pertinax, filio, baptizato licet, persuasit; illius Regnum, nisi Romanā fide profigatā, stare non posse. Electo ergo Patriarcha nostro, Gaspar clandestinus istic hæsit, ad Catholicorum qui in fide persistebant solatium. In festo S. Marci in Gasparem Catholicis instruendis intētum dynasta quispiam cum 150. lancearijs irruit; quorum furore Gaspar occubuit, lanceis hastilibusque confossus. Ipsi hostes obstupere, idque disertē postea testati sunt; Patris Gasparis sanguinem è vulneribus manantem non decidisse in terram; sed in cælum, seu in aërem, euanuisse.

Propè Iarosaluiam ab suburbanam ædem Beatissimæ Virginis obiit. Hic ante 56. annos Vilnæ ob desertum Arium, à patruo, & omni humanâ re, ac spe desertus, eoque se flagrantius in DEIPARÆ fidem dedens coram illius imagine, atque ab illa consultrice consilium petens, eiusque monitu Societatem ingressus voce illâ tunc auditâ. *Pete: ingredi Societatem IESV.* In Societate moriens Patri suæ conscientia præfecto, candidè affirmavit, se purissima suâ Domina opportunam Oeconomix suæ pluiam, serenitatem, & quicquid demum petierit semper impetrasse, eiusdem impetratione à vitæ discrimine vnâ cum equo in profundam foueam secum delapso, & aliàs cum ab equo rapraretur, creptum. Humilis Beatissimæ Virginis, fuit semper seruus, & filius, quasi diceret cum psalmographo Mariano. *Vernaculus tuus sum ego: minimus in familia tua.*

Polonus
Bar. Nauig.
April. 1631.

V.B.

Vocatio.

S. Bonam.
pl. 125.Italus No.
26. Ap. 16

Confess.

Mors.

XXVI. DIE APRILIS.

CHRISTIANVS
SCHACHER COAD.Germanus
Monachij.
26. Ap. 1635.
æt. 80.
Soc. 47.

Paupertas.

SVi contemptione, ac studio paupertatis planè fuit insignis; vnde nunquam quicquam, quod aut nouum, aut nouo simile esset, vel petijt vel admisit; duobus his in veste omni, quâ utebatur intentus, vt munda esset, atque attrita egregiè.

Ad aulam Principum per ipsos 30. annos Patres comitatus, libellos lectitabat; & si se dabat occasio, aptè, sed verecundè, aulicis, ea dicebat quæ ad vitam cum virtute ducendam opportuna esse didicerat. Cæterum præclarum de illo istud elogium perscribitur; quod dicitur in *uisione* fuerit admirandâ.

Silentium.

P. ALPHIVS

Lustitanus
Nang.
26. Ap.
æt. sup.

P. A L P H I V S
M A N F I T U S.

Italus Noti.
26. Ap. 1635

Confess.

Mora.

Hunc eximia super ordinariam virtutis nomine vulgo celebrem virum singularis in disciplina domestice studio attentio, sacrum quoddam secretum, ac mirus cubiculi amor; silentium, oratio attenta, magna de diuinis rebus loquendi peritia, verborum parsimonia, nunquam elata vox, in sede Confessionali magni exempli modestia commendauere. Quibus confitentibus aures præbebat, pietatem spirabant, aded vt cum inesse alicui videbatur singulare quidpiam egregiæ virtutis, prouerbo diceretur. Hic Patre Alphio Confessario vitur. Cuidam, cui secunda omnia fluebant ex animi planè sententia, ne his fideret, grauitè, edixit; prædixitque illi successus improperos. Prædictionem rei euentus veram fuisse ostendit. Cum ad Sodales diceret apoplexiâ ictus inter digrediendum aiebat; à Deo se vocari. Et mox concidit. Mortem admiranda quædam secuta fuisse traduntur: Marium Cangemi paralyticum, acceptâ iam extremâ vocatione mutum, cum frustra è Patris Alphij veste illi admota sunt à pio quopiam Sacerdote, ad se rediisse, ijs Sacramentis, quæ hætenus ob sensus vi morbi abalienatos percipere non poterat, munim esse, testamentum condidisse, demum conuulsi.

P. CHRISTOPHORVS
FERREIRA.

Eufriuanus
Nangaſchl.
26. Ap. 1652.
æ, supra 80.

Comperit non est quo die agnoscere gloriosum expleuerit hic heros Christi; sed placuit illum hoc S.

Marcellini lapsi primùm, deinde coronati Martyris die ponere; quippe qui & ipse tormentis Iaponicis impar, cum in fossa è pedibus in caput pronus penderet, defecerit, postea tamen facti pœnitens (vt quidem de illo credibiliter plurium literæ aiunt, & ego fidem illis, licet non planè indubitata, probabili tamen famâ nixam, tantisper adhibeo; paratus aliter credere, si magis explorata olim contra fortasse afferantur) facti, inquam, pœnitens, magnum vt olim fragilitatis suæ, ita postea diuinæ misericordiæ documentum sit factus: ne vel nobis præfidentes corruamus, vel de Deo desperanter cogitare aliquid audeamus. Apud Iapones *Tendo Tetsia* illi nomen fuit: vixitque semper in mœrore animi, conscientia stimulis agitatus; neque tamen palam Christum fateri ausus: ne tormentis subiectus ab eodem iterum deficeret. Tandem instinctu Dei horrendum Apostasie flagitium exosus, decreuit hisce tormentis potius corpus obijcere quàm æternis. Quocirca cum iam ætate annum octuagesimum supergressâ, & morbis graui, lecto affixus decumberet; suspirabat sæpè, aiebatque dolenter: Itane, Domine Deus meus, fieri potuit, vt ego sanctissimæ tuæ fidei desertor sim factus, metu amittendæ vitæ huius tam caducæ? O Domine! O misericordiarum Pater! Erraui, sicut ouis quæ periit. Ah, mi Deus, ah Domine mi, quantum me pœnitet, quod te offenderim! Et plura his vbi dixit; illud crebro repetebat: Domine, suscipe hanc meam voluntatem in sacrificium! & adminiculo tuæ gratiæ me sustenta, vt constans in tormentis perseueranter tester amorem meum erga te vsque in finem. Hæc inter vberes lachrymas, atque singultus crebro ingeminantem audiebant vicini Iapones: à quibus commoniti.

Et 3

Guber-

Fides.

Gubernatoris milites, Christophorum velut visitaturi adire; ac ex eo incredibili dolore pleno, doloris causam rogare, audiereque causam esse quod à Christo vero Deo ac homine, metu mortis & cruciatuum, turpiter defecisset. Quare idem Xoyæ Gubernatori nunciauit; se nimirum fidem Christianam profiteri, eamque tueri velle usque ad mortem. Quapropter Gubernatoris iussu ad fossam captatus est, Christum semper clamans, ac prædicans; ibique de sigillo suspensus felicem agonem conclusit: bonis quæ habebat mox ad fiscum redactis, ut fieri solet in ijs, qui in fidei odium occiduntur.

Vocatio.

Sacrum.

Prædixerat de hoc Marcellus Mastrillus iam olim, fore ut in Iaponia novum Marcellinum habeamus. Cumque sacrificaret, ac Bastum Coadiutorem virtute supra ordinariam magnâ illustrem rogaret, ut eo in sacro Christophorum Deo impensius commendaret; à sacro peracto dixit P. Marcello Bastus: visum sibi Christophorum

in veste Societatis, sed sordidâ, cum ille divinam hostiam tolleret in sublime: cum verò illam frangeret, conspectum sibi eundem in veste mundâ, & nitidâ: denique cum diceret, *Domine, non sum dignus*; Ferreiram coram ibi constitisse in veste vndequaque candidâ, & instar crysalli translucidâ.

Hæc iam scriptis, ac typo semel iterumque vulgatis, nouæ Macao literæ 29. Decem. anno 1655. à Georgio Nunes Soc. Iesu datæ perferuntur, in quibus ea confirmantur quæ de gloriosa Christophori Ferreiræ morte narraui: & dicitur, magnam fuisse Iaponum admirationem, cum eum viderent; audirentque dicentem se esse, ac velle vivere & mori Christianum atque Catholicum; & perseveranter ijs quæ dixerat adhærentem usque ad mortem, quam in Iaponico fossæ tormento fortiter oppetiit, id quod aliunde quoque plurium testificatione firmatur.

XXVII. DIE APRILIS.

P. P E T R V S
DE MONROI.Hispanus
Hispani. 27.
April. 1598.

Vocatio.

Humilitas.

Miris despicientiæ sui artibus ingeniosus fuit in Societate; ad quam antequam se reciperet diu rebellis lumini tandem se perucit, posteaquam nouem sacra in honorem SS. Spiritus celebrari curauit, ut lumen acciperet, id quod Deus vellet consilium capiendi: Societati Sacerdotium opimum reliquit, in eaque Coadiutoris munera, labore insigni obtuit toto decennio tametsi nobilis, & laurè domi educatus. Dum ad studia, & sacros ordines accitus tantâ

demissione vbique se gessit, ut pauci eâ virtute illi pares fiat vis; Etiam cum præfesset, coram summis quibusque eundem se affirmabat, & ignarum quid esset respondendum. Alias obtusam sibi esse aciem ingenij; & plura hæc similia. Lacerna illi pro veste, nuda tabula pro lectulo ibi centone vno inuolutus dormiebat; quotidie ieiunabat, orabat efficacitate tantâ, ut quicquid orando peteret, assequi videretur. Aiunt cuiusdam è nostris morbo cruciati dolores in se transferri petiisse, & prius illos perferens, quam preces absolueret.

Mortis
Oratio.

Charitas.

P. WEN-

Bohem
Olomu
April. 16
stat. 70

Zelus.

Italus C
taic. ne.
April. 16Italus R
mæ 28,
April. 15
stat. 33.

Vocatio.